

Full diocesa

3 de juliol del 2022

p4 — Diumenge vinent, Jornada Missionera diocesana

p7 — Avui, Jornada de responsabilitat en el trànsit



Vic i Solsona han tornat a pelegrinar a Lurdes

«Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que envii homes a segar-los»

Diumenge XIV / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents. (66,10-14c)

Salm responsorial

Aclama Déu, tota la terra.
[65]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén. (6,14-18)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que envii homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres.

Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre. [Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.» Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.» (10,1-12.17-29)

«Com una mare
consola el seu fill, jo
també us consolaré:
a Jerusalem sereu
consolats. Quan ho
veureu, el vostre cor
bategarà de goig i
reviuran com l'herba
els vostres ossos»

Sense bossa ni sarró

Carles Riera i Fonts, pvre.

Tots som enviats. Fem camí, lleugers d'equipatge, amb l'únic ajut de l'esperit de Jesús que ens empeny a recórrer pobles i ciutats anunciant el Regne, sempre en so de pau.

Jesús, l'enviat del Pare, és qui envia els seus deixebles «com anyells enmig de llops». Les paraules dels missioners de l'evangeli —religiosos o laics— podran ser acollides o rebutjades, transfiguraran la vida de molts o sols la d'algunes minories. Dependrà de la qualitat del temps i del grau de saó de la terra de cada indret. Però, quan el missioner arriba al poble, l'esperit del Ressuscitat ja hi ha passat.

Qui —després, generós i confiat— surt a anunciar, practicant-la, la Bona Nova, no ha de cercar privilegis ni recompenses, comptant per endavant que, al llarg de la seva acció, hi haurà dificultats i fins oposicions. Ha de sembrar degudament les llavors, amb paraules i obres lluminoses i plenes d'amor, i, com que els camps són extensos, la collita, malgrat tot, pot ser abundant. De manera que caldran més segadors.

Jesús, llum per a cada generació que ve al món, és conegut gràcies als qui l'han anunciat en cada època. Hem heretat el joíós encàrrec de fer-lo present ara i aquí. Amb no gaires provisions: la pregària confiada, una punta d'empatia i l'alegria al cor. Una missionera exemplar, la santa mare Teresa de Calcuta, declarava: «Que ningú no s'acosti a vosaltres sense que se'n torni essent més bona persona i més feliç.»



La imatge



Jesús envia els deixebles a predicar. Hi han d'anar de dos en dos. Recorda allò dels testimonis, que han de ser dos de cara a la veracitat. També han de ser dos com ho aconsella la moderna pedagogia. Jesús els dona més directrius i indicacions sobre l'acolliment, sobre el vestir... Tornen contents, amb el goig del deixeble novell a punt de compartir la vida amb els altres i agrair l'elecció.

Dos homes caminant (1890). Van Gogh



Agenda

Lit. hores: Setmana II

4 dilluns

—Santa Isabel d'Aragó, reina de Portugal
Os 2,16.17b-18.21-22/Salm 144/
Mt 9,18-26

5 dimarts

—Sant Miquel dels Sants, trinitari, patró de Vic
Os 8,4-7.11-13/Salm 113/
Mt 9,32-38

6 dimecres

—Santa Maria Goretti, vg. mr.
—Sant Isaïas, profeta
—Sant Ròmul, bisbe mr.
Os 10,1-3.7-8.12/Salm 104/
Mt 10,1-7

7 dijous

—Sant Fermí, bisbe
—Sant Ot (Odó), bisbe
Os 11,1-4.8c-9/Salm 79/Mt 10,7-15

8 divendres

—Sant Procopi, mr.
—Sant Adrià III, papa
Os 14,2-10/Salm 50/Mt 10,16-23

9 dissabte

—Sant Ciril, bisbe mr.
—Sant Zenon, soldat mr.
Is 6,1-8/Salm 92/Mt 10,24-33

10 diumenge XV de durant l'any/ Cicle C

Jornada missionera al Bisbat de Vic
—Sant Cristòfol, mr.
—Santa Verònica Giuliani, rel.
Dt 30,10-14/Salm 68 o 18/Col 1,15-20/Lc 10,25-37

La Seu de Manresa celebra els 700 anys del contracte de construcció del temple

Redacció

El dia 30 de juny de 1322 es contractà la construcció de la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa al mestre d'obres Berenguer de Montagut.

Amb aquesta efemèride, la Seu proposa actes de diversa índole amb la intenció de donar a conèixer la faceta gòtica del temple. Per rememorar aquests fets, des de la basílica s'han presentat un seguit d'actuacions de caràcter permanent a fi de millorar l'estat actual del temple i del patrimoni que alberga, garantir una millor atenció ciutadana i turística i obrir-se a nous públics.

Per altra banda, també ha programat un seguit d'actes amb objectius divulgatius i litúrgics.

Tal com ha apuntat Mn. Joan Hakolimana, rector de la Seu, «plantegem una celebració que enforteixi l'estructura del segle XXI de la basílica. La voluntat és fer coses de llarg recorregut tal com van fer els nostres avantpassats construint la Seu, coses que no siguin flor d'un dia».

(Trobareu tota la informació sobre aquest centenari a seudemanresa.cat)



L'aportació del bisbat de Vic al Sínode de Bisbes

La nostra diòcesi ha acollit el Sínode de Bisbes en un moment providencial, la fase de consulta als grups sinodals del Sínode Diocesà, Sínode per l'Esperança. L'experiència sinodal en l'escolta, el diàleg i el discerniment comunitari, guiats per l'Esperit Sant, forma part d'aquest procés sinodal en el moment en què el papa Francesc ha convocat tota l'Església a sínode.

Moltes persones de bona voluntat, que estimen l'Església, s'han involucrat en aquest camí sinodal per escoltar-se, dialogar, pregar junts i destriar, a la llum de l'Esperit Sant, la voluntat de Déu per a la nostra Església en aquest moment de la història.

(A la pàgina web del bisbat podreu trobar les aportacions diocesanes, aplegades en els temes *caminar junts - comunió; sinodalitat, participació, batejats i missió - portal obert*.)



Diumenge vinent, jornada diocesana i col·lecta missionera per Ruanda

Fulgence Hitayezu, prev.



El bisbat de Vic, com a Església missionera, ha fet seva aquesta crida col·laborant pastoralment des de l'any 1960 amb l'Església de Ruanda, tant a nivell dels missioners com a nivell econòmic.

Aquest any els preveres de Ruanda som els qui ens impliquem en aquesta campanya juntament amb la delegació i volem animar-vos a col·laborar-hi.

Projectes finançats els darrers anys

En aquest tres últims anys, a través de la Delegació de Missions s'han pogut finançar diferents projectes gràcies a l'aportació de la comunitat cristiana de la diòcesi de Vic i dels donatius de la fundació «Josefa Maresch».

Els projectes són:

- Projecte del presbiteri de la parròquia de Murama, diòcesi de Ruhengeri: la rectoria per als sacerdots, 10.809,00 €.
- Projecte Pandèmia Covid-19, arxidiòcesi de Kigali: construir rentamans a les entrades de les esglésies i l'adquisició de material fungible com hidrogels, mascaretes, etc..., 16.585,00 €.
- Projecte Pastoral, diòcesi de Cyangugu: sostenir les comunitats sacerdotals en temps de crisi pandèmica, 10.000,00 €.

Crida a la participació

Per tal de poder continuar mantenint aquesta missió eclesial nostra, fem una crida a tots els batejats, i aprofitem aquesta ocasió per a recordar que la pròxima col·lecta dedicada a la diada missionera de Ruanda s'escau diumenge vinent dia 10 juliol.

També és un dia en què podem fer pregària comunitària a les parròquies per tots els missioners i missioneres que hi ha actualment, pels preveres que som aquí donant testimoni de l'Església ruandesa i sobretot pregària per poder seguir mantenint aquesta estreta relació, així com col·laborar en el futur en diferents projectes missioners.

Estem a la vostra disposició

Els dijous de 13 a 17 hores
Bisbat de Vic
C/ Santa Maria, 1
Tels: 93 83 26 55 – 606129015 (Dolors)
missions-vic@bisbatvic.com
<http://missions-vic.blogspot.com.es/>

35è Curset d'Estiu 12, 13 i 14 de juliol

Tindrà lloc al Seminari de Vic amb el tema «Com el Pare m'ha enviat, també jo us envio a vosaltres (Jn 20,21). Teologia i espiritualitat del ministeri apostòlic presbiteral». El ponent serà el Dr. Ángel Cordovilla Pérez.

El dia 12 tractarà del «Context cultural i eclesial del ministeri». L'endemà, dia 13, «Dimensions fonamentals: deixeble, apòstol, germà, home», i el darrer dia, «La vida i l'exercici ministerial: Paraula, Eucaristia, pastoral i espiritualitat».

L'horari serà de 10h a 13,30h (amb possibilitat de quedar-se a dinar). És obert a tothom.

Inscripcions: tel. 93 883 26 55 i registre@bisbatvic.org

Alegria en el retorn del pelegrinatge a Lurdes

Hospitalitats de Vic i Solsona



Les hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes de Vic i Solsona van realitzar el 53è pelegrinatge a Lurdes de França, del 11 al 15 de juny. Després de dos anys sense poder-hi anar per culpa de la pandèmia, aquest any s'ha pogut reempendre amb el funcionament normal, tot i que es varen haver de prendre mesures sanitàries per al desenvolupament del pelegrinatge, com l'ús de la mascareta en diferents espais.

Foren cinc dies de convivència i pregària entre el personal de servei, les persones pelegrines i les que venen com a malaltes. Cinc dies de tornar a viure les sensacions i emocions d'altres anys, i del retorn a Lurdes que és l'activitat principal de les Hospitalitats.

Les cares de satisfacció i alegria amb què tornava la gent són el millor èxit que tenim com a entitat. Hi havia moltes ganes de pelegrinatge i, malgrat la menor assistència en relació a altres edicions, les bones cares dels participants així ens ho van fer veure. Però l'alegria de tornar-hi i de recomençar de nou va ser fantàstica.

Quant a les activitats, foren les habituals de cada any destacant la missa i passada per la Gruta, les processons de torxes i del Santíssim, etc. La novetat d'enguany ha

estat l'assistència al musical *Bernadette de Lourdes*. Un espectacle a l'estil Broadway sobre la vida de la Bernadeta i els fets de les aparicions. La gent en va sortir molt satisfeta i dient que havia valgut la pena de venir. Una altra novetat fou l'estrena, en el nostre pelegrinatge, del nou bisbe de Solsona, Mons. Francesc Conesa, que, juntament amb el bisbe de Vic, varen oficiar les diferents celebracions.

A Vic, l'arribada al recinte firal del Sucre es va fer amb una rua per la ciutat, dins els autocars que portaven prop de les 230 persones d'Osona i Ripollès que van pelegrinar a Lurdes i que, unides a les persones del Bages, Anoia i del bisbat de Solsona, foren unes 400 persones. Els familiars i amics ens varen esperar amb globus, creant un bonic acte final, que va concloure amb el cant de l'«Hora dels adéus», i esperant ja el pròxim pelegrinatge que, si Déu vol, serà del 17 al 21 de juny del 2023. Esperem que la situació sanitària ja estigui ben estabilitzada i puguem ser més colla, sobretot jovent i personal sanitari, i tornar a les xifres habituals.

L'Hospitalitat no s'atura, i continua amb el ritme habitual d'activitats. La propera, les colònies d'estiu del 8 al 13 d'agost.



Avui, Jornada de Responsabilitat en el trànsit

Avui diumenge se celebra la LIV Jornada per la Responsabilitat en el Trànsit, tot just havent començat les operacions de sortida de vehicles cap al lloc de vacances escollit. El lema d'enguany és «Maria és posa a caminar (Lc 1, 3-9)», pensant en Maria que, com a viatgera incansable, es posa a caminar i ofereix confort al qui l'espera.

Nosaltres, viatgers del món modern, també hem de caminar amb prudència, acompanyats de Maria, per les vies públiques (fins i tot anant a peu com a vianants).

Cal pensar que és millor arribar un xic tard a la trobada que no pas no arribar-hi mai. Cada setmana veiem massa persones que perden la vida per les carreteres o per les ciutats, pèrdues que es podrien evitar.

Com cada any, aquesta jornada te la seva culminació amb la celebració litúrgica del patró dels conductors, que és sant Cristòfol, màrtir, que s'escau el diumenge 10 de juliol; ocasió en què es farà la benedicció dels vehicles que ens serveixen per als desplaçaments.





Reflexions, posant la mirada en l'Assemblea Sinodal (I)

Romà Casanova, bisbe de Vic



L'Assemblea Sinodal, en el camí del nostre «Sínode per l'Esperança», té una gran importància, ja que, fent-se ressò del que s'ha considerat i proposat en els grups sinodals, ha de posar la mirada en la realitat del nostre bisbat i, a la llum de l'Esperit Sant, descobrir nous horitzons per a fressar camins d'anunci de l'Evangeli als pobres. Aquesta és la realitat, però ens poden sorgir interrogants com els següents: Serviran per a alguna cosa tant treball i esforços esmerçats? Al capdavant, es farà una publicació amb propostes; però, ¿qui en farà cas?

No som més sinodals perquè celebrem el Sínode Diocesà, sinó perquè l'Església és sinodal en la seva essència

Hem de recordar quina és la dinàmica del Sínode Diocesà. Pertoca al bisbe, després de consultar-ho, la seva convocatòria. Aquest «un» convoca «tothom», tots els membres de l'Església diocesana, a fer el camí sinodal. «Molts» es van constituir en els grups *ad hoc* arreu del bisbat. «Alguns», segons el dret, constituïran l'Assemblea Sinodal. I, acompanyant tot el treball i les propostes del camí sinodal, «un», el bisbe, amb el discerniment que li és propi, com a pastor de la nostra Església en nom de Crist, donarà les orientacions i normes adients a tots els membres de la diòcesi, a «tothom», per a caminar junts en la missió eclesial. Així, doncs, en aquest esdeveniment el bisbe exerceix el seu servei de govern, havent escoltat de manera orgànica l'Església diocesana. És un exercici de govern episcopal, després d'una llarga i intensa escolta dels membres de la comunitat eclesial. Certament, es tracta d'un camí llarg, que, si es viu deixant-se portar per l'Esperit i en la unitat de l'Església,



constitueix una experiència de comunió intensa. Caminar junts com a comunitat cristiana és el repte que tenim en aquest moment de l'Església i del món. En un ambient d'individualisme i de fragmentació, que mena a l'aïllament de cadascú i al desmembrament de la vida social, el testimoni d'una Església que, en la lògica diversitat, viu la comunió fraternal és una necessitat.

Tot i això, hem de tenir ben clar que no som més sinodals perquè celebrem el Sínode Diocesà, sinó que, perquè l'Església porta la sinodalitat en la seva essència, celebrem el Sínode. La sinodalitat pròpia de l'Església ens demana viure sinodalment en tot moment, no sols en aquest període. I això suposa canvis profunds en la nostra ment, en el nostre cor, en la nostra organització, per a ser més fidels a la vida i la missió que Déu ens confia. El «Sínode per l'Esperança» que estem celebrant és expressió de la identitat més pregonera de l'Església diocesana i no s'ha pas d'entendre com una estructura estranya que s'hi afegeix.

